

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 16Co/52/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3818203899
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Prikrylová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3818203899.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Prikrylovej a členiek senátu JUDr. Ivety Záleskej a JUDr. Ivce Čelkovej v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti žalovanému X. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. XXX/X, XXX XX B., o zaplatenie 1.914,30 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 14Csp/78/2018-61 zo dňa 15. marca 2019, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II., ktorým bola vo zvyšnej časti žaloba zamietnutá a vo výroku III., ktorým žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu 100 % trov konania, p o t v r d z u j e .

Žalovanému sa proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. zaviazal žalovaného k zaplateniu istiny 1.914,30 eur, dlžné úroky z istiny vo výške 146,12 eur, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.914,30 eur od 1.8.2018 do zaplatenia a bankové poplatky vo výške 56,25 eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom II. vo zvyšnej časti žalobu zamietol a vo výroku III. priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu 100 % trov konania.

2. Žalobou podanou na súde prvej inštancie sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 1.914,30 EUR s príslušenstvom. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 15.10.2014 uzatvorili žalobca so žalovaným Zmluvu o úvere č. 145356836. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli okrem iného Obchodné podmienky žalobcu pre spotrebiteľské úvery, Všeobecné obchodné podmienky žalobcu a sadzobník poplatkov žalobcu. Žalovaný svojím podpisom na zmluve potvrdil, že sa s týmito dokumentmi oboznámil a že súhlasí s ich obsahom. Na základe zmluvy poskytol pôvodný žalobca žalovanému peňažné prostriedky v sume 2.000,-EUR. Žalovaný sa zaviazal v stanovenej lehote vrátiť žalobcovi istinu a zaplatiť mu úroky, poplatky a iné peňažné plnenia podľa zmluvných dokumentov. Žalovaný neplnil úver riadne a včas. V dôsledku omeškania žalovaného s plnením úveru žalobca v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s Obchodnými podmienkami pre úver - Dobrá pôžička vyhlásil dňa 9.11.2015 úver za predčasne splatný. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaný dlžnú sumu neuhradil a to ani len sčasti. Ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, t.j. k 28.2.2018 bol žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi nasledovné dlžné sumy: dlžnú istinu vo výške 1.914,30 EUR, dlžné úroky z istiny do 31.7.2018 vo výške 1.286,29 EUR, zmluvný úrok vo výške 16,80% ročne zo sumy 1.914,30 EUR od

1.8.2018 do zaplataenia, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 1.914,30 EUR od 1.8.2018 do zaplataenia a bankové poplatky vo výške 56,25 EUR.

3. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že úverová zmluva uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je spotrebiteľskou zmluvou (s prihliadnutím na povahu zmluvných strán, obsah zmluvy a vopred pripravený text zmluvy na predtlačenom formulári) a preto na vzťah medzi veriteľom (žalobca) a dlžníkom (žalovaný) je potrebné aplikovať ustanovenia tzv. spotrebiteľského práva. Zmluva je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere a preto musí spĺňať kritéria ustanovené zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia tejto zmluvy. V konaní bolo preukázané, že žalobca ako veriteľ v postavení banky uzatvoril so žalovaným ako dlžníkom v postavení spotrebiteľa zmluvu, na základe ktorej poskytol žalovanému úver v sume 2.000,-EUR, s úrokovou sadzbou ku dňu podpísania zmluvy 16,80% ročne a ročnou percentuálnou mierou nákladov (RPMN) vo výške 18,16%. Žalovaný bol povinný úver splatiť do 25.10.2021, v 84 mesačných splátkach po 44,30 EUR. Žalovaný však úver riadne a včas nesplácal. Tým, že úver prestal splácať, dostal sa do omeškania, na základe čoho žalobca vyhlásil ku dňu 9.11.2015 úver za predčasne splatný. Podľa názoru súdu prvej inštancie bol žalovaný nárok dôvodný v časti nezaplataenej istiny úveru 1.914,30 EUR, dlžných úrokov z istiny v sume 146,12 EUR, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.914,30 EUR od 1.8.2018 do zaplataenia a poplatkov v sume 56,25 EUR. Poplatky sú vyúčtované v listine Aktuálny stav úveru na č.l. 32. V tejto časti sa súd prvej inštancie stotožnil so skutkovými tvrdeniami a právnym posúdením žalobcu a preto žalobe v tejto časti vyhovel. Žalobu v časti uplatneného zmluvného úroku po dni predčasnej splatnosti úveru, t.j. po 9.11.2015 súd prvej inštancie zamietol. Vo výzve pôvodného žalobcu na úhradu dlžnej sumy zo dňa 9.11.2015 (v spise na č.l. 34) je vyčíslený úrok úveru ku dňu predčasnej splatnosti v sume 146,12 EUR. Podľa ustálenej súdnej praxe, dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu, teda jeho splátok. Od splatnosti (zosplataenia úveru) je dlžník v omeškani a musí platiť úroky z omeškania, ktoré majú povahu sankcií. V prípade, ak by po splatnosti dlhu bol spotrebiteľ povinný platiť úroky a aj úroky z omeškania, dochádzalo by k dvojnásobnému zaťaženiu, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi. Pokiaľ však veriteľ pristúpi k zosplataeniu celého úveru, nastupuje len režim plataenia úrokov z omeškania a nie aj zmluvných úrokov z úveru (viď i uznesenie NS SR 4Obo 143/1998 a uznesenie ÚS SR IV. ÚS 476/2012 z 18.9.2012). Súd prvej inštancie preto zamietol žalobu v časti, kde uplatnené úroky z úveru prevyšovali sumu 146,12 EUR.

4. Výrok o nároku na náhradu trov konania odôvodnil súd prvej inštancie tak, žalobca si žalobou uplatnil nárok na istinu v sume 1.914,30 EUR. Súd mu v tejto časti vyhovel a preto bol v konaní úspešný. Vzhľadom na to mu súd priznal proti žalovanému nárok na náhradu 100% trov konania. O konkrétnej výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré po právoplatnosti rozsudku vydá vyšší súdny úradník.

5. Proti výroku II. a výroku III. rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) C.s.p. Podľa súdu prvej inštancie žalobcovi nepatrí zmluvný úrok po zosplataení. Uvedené tvrdenie odporuje zákonu a protiprávne zvýhodňuje konanie spotrebiteľa. Takáto ochrana spotrebiteľa je neprimeraná a popiera zásady civilného konania, predovšetkým rovnosť strán. Žalobca vo vzťahu jeho nároku na zmluvné úroky poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn. 29Cdp/2906/2000. Pri uplatňovaní zmluvných úrokov po zosplataení je otázka časového ohraničenia, do ktorého môže veriteľ požadovať zmluvné úroky. Zosplataenie úveru spôsobuje len jedinú zmenu v záväzku, a to v lehote konečnej splatnosti a straty práva platiť v splátkach. Žiaden zákon neupravuje, že zosplataenie úveru spôsobuje zmenu všetkých zmluvných podmienok. Vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru je možné v právnej praxi označiť aj pojmom strata výhody splátok. Z toho je možné vyvodit', že predčasné vyhlásenie splatnosti úveru sa týka len zmeny v lehote splatnosti úveru a straty výhody splátok, nie však ostatných dojednaných podmienok. Nejde tak o privatívnu nováciu celého záväzku. Žalobca dal do pozornosti k tejto otázke Rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 33Odo/399/2005 z 13.12.2006 a rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp.zn. 136CoKR/15/2015. Vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru veriteľom je prejavom vôle veriteľa smerujúcim k zániku povinnosti dlžníka platiť svoj dlh v splátkach a vzniku novej povinnosti zaplatiť celý dlh jednorázovo v stanovený termín. Podľa § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka, ktorým sa zmluva o úvere riadi platí, že veriteľ má nárok na úroky z úveru až do času riadnej úhrady poskytnutého úveru. Podľa § 2 písm. d) zák. č. 129/2010 Z.z. sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský

úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní nechal do úvahy tú skutočnosť, že vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru sa týka len istiny úveru. Zmluvný úrok nebol kapitalizovaný do celkovej dlžnej sumy. Zmluvný úrok je totiž odplatom (cenou) za poskytnutie finančných prostriedkov a tvorí tak ekonomickú podstatu poskytovania finančných prostriedkov ako podnikateľskej činnosti veriteľa. Žalobca poukázal na ďalšie rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky a rozhodnutia súdov Slovenskej republiky, ktoré nárok na zmluvný úrok po zosplatnení úveru veriteľom priznávajú. Žalobca žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na nové prejednanie alebo aby napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe žalobcu v plnom rozsahu vyhovie a zaviazže žalovaného na náhradu trov aj odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

6. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

7. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 C.s.p. a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti výroku II. a III. ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdiť. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p., keď v danej veci nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem.

8. K procesnému postupu odvolacieho súdu, ktorý prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 219 ods. 1 a 3 C.s.p., miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Trenčíne v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, dňa 15.1.2020 a na webovej stránke Krajského súdu v Trenčíne, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku odvolacím súdom.

9. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie dostatočným spôsobom, zaoberal sa tvrdeniami a dôkazmi strán sporu a zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver s poukazom na ním citované zákonné ustanovenia. Svoje rozhodnutie riadne odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 C.s.p..

10. Primárne odvolací súd uvádza, že základom jeho rozhodnutia vo vzťahu k odvolacím dôvodom žalobcu je aplikácia ustanovenia § 387 ods. 2 C.s.p., pretože sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku súdom prvej inštancie. Na zdôraznenie správnosti tak skutkových ako aj právnych záverov vyjadrených v napadnutom rozsudku uvádza, že napadnutý rozsudok má všetky náležitosti riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Súd prvej inštancie sa jasným, zrozumiteľným spôsobom vyjadril k uplatnenému nároku žalobcu, ako aj k vykonaným dôkazom. Z titulu aplikácie ustanovenia § 387 ods. 2 C.s.p. k odvolacím dôvodom žalobcu odvolací súd uvádza, že pri takomto postupe, t.j. pri aplikácii § 387 ods. 2 C.s.p., odvolací súd nie je povinný vo vzťahu k odvolacím dôvodom opätovne zopakovať tie skutkové a právne závery, ktoré už vyjadril v napadnutom rozhodnutí súdu prvej inštancie a s ktorými sa odvolací súd stotožňuje, keď je postačujúce na ne len odkázať (uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 350/09, rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo 170/2005). Odôvodnenie napadnutého rozsudku má náležitosti vyžadované v ust. § 220 ods. 2 C.s.p.. V súlade aj s ustálenou judikatúrou Ústavného súdu SR, súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozsudku dal odpoveď na všetky podstatné a právne významné okolnosti dané v sporovej veci. Rovnako aj vo vzťahu ku konaniu odvolacím súdom a k odôvodneniu jeho rozsudku sa poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 115/03 z 3. júla 2003, z ktorého vyplýva, že ani odvolací súd nemusí dať odpoveď na každý odvolací dôvod, len na ten, ktorý má pre vec podstatný význam. Podľa Nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 78/05 zo dňa 16. marca 2005, „... odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní však nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní“.

11. Na zdôraznenie správnosti právneho záveru súdu prvej inštancie týkajúci úrokov po zosplatnení úveru odvolací súd uvádza, že cena za úver za úverové obdobie do splatnosti úveru vyjadruje cenu úveru a je teda pojmovo odlišiteľná od sankcií za omeškanie s plnením dlhu spotrebiteľa, pričom v prípade omeškania, nie inštitútu ceny úveru, ale inštitúty rôznych sankcií za neplnenie povinností,

riešia krízu spojenú s omeškáním. Spotrebiteľ je povinný po zosplatnení úver vrátiť, pričom v prípade omeškania si veriteľ uplatní úrok z omeškania ako inštitút sankcie za včasné nesplnenie si povinnosti. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie riadne zdôvodnil, použil správny právny predpis, správne ho vyložil a daný skutkový stav ho aj správne aplikoval.

12. Žalobca poukázal v odvolaní na judikatúru krajských súdov. Odvolací súd uvádza, že nejde o ustálenú judikatúru, nakoľko rozhodovacia prax odvolacích súdov je rôzna. Súd prvej inštancie poukázal v odôvodnení rozsudku na rozhodovaciu prax súdov (NS SR) ako aj rozhodnutia ÚS SR. Odvolací súd poukazuje napr. na Rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 10Co/136/2017 zo dňa 13.7.2017, v ktorom Krajský súd v Bratislave vyslovil názor : „Z uvedených dôvodov dohoda, podľa ktorej má spotrebiteľ popri úrokoch z omeškania, prípadne ďalších sankciách platiť po splatnosti pohľadávky aj úroky za poskytnutie úveru do splatenia úveru spôsobuje značnú nerovnováhu ku škode spotrebiteľa, predstavuje značné zhoršenie postavenia spotrebiteľa oproti zákonnému pravidlu, ktoré chráni spotrebiteľa

v úverových vzťahoch pred nadmerným navýšením dlhu oproti výške úveru. Niet kogentnej úpravy o úrokoch popri úrokoch z omeškania. Zákon reguluje úroky za úver bez časovej úpravy, a preto dohoda o takýchto úrokoch je odklonom od dispozitívnej úpravy a je nielen

v neprospech spotrebiteľa, ale vyvoláva hrubú nerovnováhu v neprospech slabšej zmluvnej strany a zároveň sa takáto dohoda dostáva do rozporu aj s ustanovením § 3a nar. vl. č. 87/1995 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1995/87/>> Z.z.“. S uvedeným konštatovaním Krajského súdu v Bratislave sa odvolací súd stotožňuje.

13. Súd prvej inštancie rozhodol správne aj o náhrade trov konania, keď správne právne posudzoval vec podľa ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p. a dospel k správneému záveru, že žalobca bol úspešný v spore.

14. Ani v odvolacom konaní žalobca neuviedol žiadne tvrdenia týkajúce sa veci samej, ktorými sa súd prvej inštancie nebol zaoberal. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil.

15. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku II. ako aj záväzkom výroku III. ako vecne správne podľa § 387 ods. 1,2 C.s.p. potvrdil.

16. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. Úspešnému žalovanému nepriznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko mu v odvolacom konaní žiadne nevznikli.

17. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) :
- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.)

- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.)

- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.)

- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 C.s.p.)

- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 C.s.p.)

- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 C.s.p.). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).